

oplicht' als ze binnenkomen voor een tempelaanbeveling.

In het inwijdingsgebed van de Kirtlandtempel vroeg de profeet Joseph Smith dat 'alle mensen die de drempel van het huis des Heren overschrijden uw macht zullen voelen, [...] dat zij in U zullen opgroeien en een volheid ontvangen van de Heilige Geest [...] en toebereid worden om alle noodzakelijke dingen te verkrijgen.'¹⁴

Het is mijn gebed dat naar de tempel gaan veel meer voor ons betekent dan een eenmalige gebeurtenis. Mogen we ons voorbereiden op het druppel voor druppel ontvangen van de heilsverordeningen en het van ganser harte nakomen van de daarbij behorende verbonden. Ik weet dat we, als we dat doen, in aanmerking komen voor de beloofde zegeningen, namelijk de volheid van de Heilige Geest en de macht van de Heer bij ons thuis en in ons persoonlijk leven. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Persoonlijk briefje van Aydia Kaylie Melo aan Linda K. Burton, 31 augustus 2014.
2. Russell M. Nelson, 'Ons op de zegeningen van de tempel voorbereiden', *Liahona*, oktober 2010, p. 41.
3. Alma 49:8; cursivering toegevoegd; zie ook de verzen 6–7.
4. Leer en Verbonden 52:14.
5. Mattheüs 25:1–2, 4–11; Joseph Smith Translation, Mattheüs 25:12 (in Mattheüs 25:12, footnote a).
6. Marvin J. Ashton, 'A Time of Urgency', *Ensign*, mei 1974, p. 36.
7. Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle* (1972), pp. 256.
8. Richard G. Scott, 'De zegeningen van de tempel ontvangen', *De Ster*, juli 1999, p. 29.
9. Bible Dictionary, 'Temple'.
10. Leer en Verbonden 104:2.
11. Bonnie Oscarson, 'Grotere verwachtingen', (satellietuitzending seminaries en instituten van godsdienstonderwijs, 5 augustus 2014); [lds.org/broadcasts](https://www.lds.org/broadcasts); zie ook Lucas 12:48; Leer en Verbonden 82:3.
12. Russell M. Nelson, 'Personal Preparation for Temple Blessings', *Liahona*, juli 2001, 38.
13. Leer en Verbonden 33:17
14. Leer en Verbonden 109:13, 15.

Jean A. Stevens

Eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium

Verbondsdochters van God

Als dochters van God zich op de tempel en op hun heilige verbonden richten, kan God hen op persoonlijke en machtige wijze zegenen.

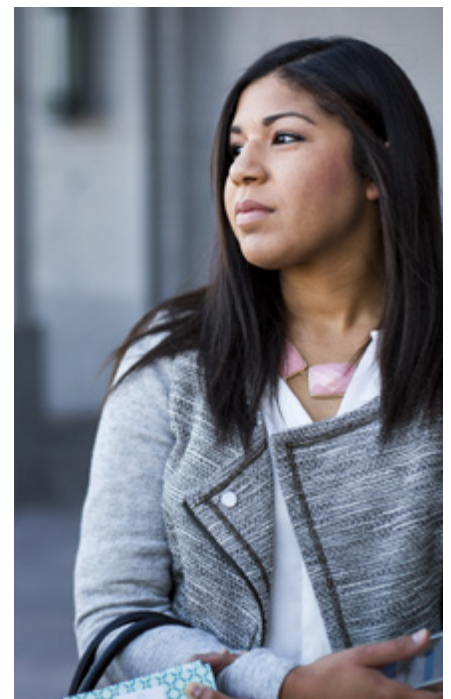
Lieve zusters, ik begroet u met veel liefde. Ik hoop dat u nu, waar u ook in de wereld bent, de liefde van de Heer voor u persoonlijk voelt en dat de Geest in uw hart getuigt van de boodschap die zojuist door dit mooie koor is gezongen. Ik voeg mijn getuigenis toe aan dat van hen: ik weet dat mijn Verlosser leeft en dat Hij ieder van ons liefheeft.

We komen vanavond bijeen als verbondsdochters van God. Onze leeftijd, omstandigheden en persoonlijkheid kunnen ons niet scheiden, want bovenal zijn we van Hem. We hebben een verbond gesloten om zijn Zoon altijd indachtig te zijn.

De kracht van dat persoonlijke verbond drong drie weken geleden, toen ik een doopdienst bijwoonde, tot me door. Voor mij zaten acht mooie kinderen die zich vol eerbied verheugden omdat het hun bijzondere dag was. Maar toen ik naar hun blije gezichten keek, zag ik niet alleen een groep kinderen. In plaats daarvan zag ik ze zoals de Heer ze waarschijnlijk ziet: individueel. Ik zag Emma en Sophia en Ian en Logan en Aden en William en Sophie en Micah. Alle doopverbonden worden

één voor één gesloten. Gekleed in het wit waren ze klaar en gewillig om met heel hun acht-jaar-jonge hart hun eerste verbond met God te sluiten.

Denk eens terug aan uw eigen doopdag. Of u zich nu veel details herinnert of juist maar een paar, probeer nu het belang van het verbond dat u persoonlijk sloot te voelen. U werd bij uw eigen naam genoemd, liet u in het water onderdompelen en kwam naar boven als Gods dochter

— een verbondsdochter, gewillig om bij de naam van zijn Zoon genoemd te worden, met een belofte om Hem te volgen en zijn geboden te onderhouden.

Verbonden met God herinneren ons aan wie we werkelijk zijn. Ze verbinden ons op een persoonlijke manier met Hem, waardoor we onze waarde in zijn ogen en onze plaats in zijn koninkrijk gaan begrijpen. Op een manier die we niet helemaal begrijpen, kent Hij ons persoonlijk en heeft Hij ons lief. Sta daar eens bij stil — ieder van ons heeft zo'n plekje in zijn hart. Het is zijn verlangen dat wij het pad kiezen dat ons terug naar zijn huis voert.

Hoe essentieel en belangrijk het doopverbond ook is, het is slechts het begin — de poort waardoor wij op de weg naar het eeuwige leven komen. Op onze reis voor ons staan ons tempelverbonden en priesterschapsverordeningen te wachten. Ouderling David A. Bednar heeft gezegd: 'Wanneer we ons in de wateren van de doop bevinden, kijken we vooruit naar de tempel.'¹

Niet alleen door het sluiten van verbonden maar ook door het getrouw nakomen van die verbonden zijn we voorbereid op het eeuwige leven. Dat is onze hoop, ons doel en onze vreugde.

Ik was getuige van de kracht van verbonden doordat ik mijn rechtschapen ouders, die het evangelie liefhadden en naleefden, gadesloeg. In mijn dierbare moeder zag ik duidelijk de dagelijkse beslissingen van een verbondsdochter van God. Zelfs toen ze nog een meisje was, weerspiegelden haar keuzen haar prioriteiten en gaven aan dat zij een ware discipel van Jezus Christus was. Ik heb gezien welke vrede, kracht en bescherming haar deel werden omdat ze op haar reis

heilige verbonden sloot en nakwam. Haar leven op aarde weerspiegelde haar liefde voor de Heiland en haar verlangen om Hem te volgen. O, wat wilde ik haar voorbeeld graag volgen.

Het leven van mijn ouders samen begon op ongebruikelijke wijze. Het was 1936. Ze waren serieus aan het daten en maakten plannen om te trouwen, toen mijn vader een brief kreeg waarin hem werd gevraagd om een voltijdzending in Zuid-Afrika te vervullen. Er stond in de brief dat hij, als hij waardig was en gewillig om te dienen, contact moest opnemen met zijn bisschop. U ziet wel dat het proces van een zendingsroeping in die tijd heel anders verliep! Mijn vader liet de brief aan zijn geliefde, Helen, zien en ze besloten zonder twijfel dat hij zou gaan.

Voordat hij vertrok, zagen mam en pap elkaar twee weken lang elke dag terwijl ze samen hun middagboterham in Memory Grove nuttigden, een park vlakbij het centrum van Salt Lake City. Mijn moeder had om leiding gevraagd door middel van vasten en gebed en tijdens een van die lunches vertelde ze haar lieve Claron dat ze, als hij dat nog wilde, met hem zou trouwen voordat hij vertrok. In de begintijd van de kerk werden gehuwde mannen soms op zending geroepen en lieten dan hun

vrouw en kinderen thuis. Zo ging het ook met mijn moeder en vader. Met toestemming van zijn priesterschapsleiders besloten ze te trouwen voordat hij op zending ging.

In de Salt Laketempel ontving mijn moeder haar begiftiging en daarna werden ze door president David O. McKay voor tijd en alle eeuwigheid verzegeld. Het was een nederig begin. Er waren geen foto's of bloemen, er was geen prachtige bruidsjurk of receptie om de heuglijke gebeurtenis te vieren. Hun focus was duidelijk op de tempel en hun verbonden gericht. Hun verbonden betekenden alles voor hen. Na slechts zes dagen huwelijk en een verdrietig afscheid ging mijn vader naar Zuid-Afrika.

Maar hun huwelijk was meer dan de diepe liefde die zij voor elkaar voelden. Zij hadden ook liefde voor de Heer en een verlangen om Hem te dienen. De heilige tempelverbonden die ze hadden gesloten, gaven hun kracht om de twee jaar zonder elkaars gezelschap door te komen. Ze hadden een eeuwig perspectief op het doel van het leven en op de beloofde zegeningen, die ten deel vallen aan hen die hun verbonden getrouw zijn. Hun kortetermijnoffer, elkaar twee jaar niet zien, woog niet op tegen al die zegeningen.

Las Piñas (Filipijnen)

Hoewel het beslist geen makkelijke manier was om aan het huwelijksleven te beginnen, bleek het de ideale manier te zijn om een fundament voor een eeuwig gezin te leggen. Toen wij als kinderen erbij kwamen, wisten we wat onze ouders het belangrijkste vonden. Dat was hun liefde voor de Heer en hun niet-aflatende belofte om de verbonden die ze hadden gesloten na te komen. Hoewel mijn ouders overleden zijn, is hun patroon van rechtschapenheid onze familie nog steeds tot zegen.

Het voorbeeld van hun leven wordt weerspiegeld in de woorden van zuster Linda K. Burton: 'De beste manier om ons gezin te sterken, nu of in de toekomst, is onze verbonden na te komen.'²

Hun problemen waren echter nog niet voorbij. Drie jaar nadat mijn vader van zijn zending terug was gekomen, woedde de Tweede Wereldoorlog en, zoals veel anderen, nam hij dienst bij het leger. Hij was weer vier jaar weg van huis terwijl hij bij de marine op een slagschip in de Stille Oceaan diende.

Het was moeilijk voor mijn ouders om weer van elkaar gescheiden te zijn. Maar die dagen van eenzaamheid, ongerustheid en onzekerheid werden ook gekenmerkt door influisteringen van de Heilige Geest over eeuwige beloften, troost en vrede in de storm.

Ondanks haar moeilijkheden had mijn moeder een rijk leven, vol geluk, vreugde, liefde en dienstbetoon. Haar liefde voor de Heiland was zichtbaar in de manier waarop ze leefde. Ze had een opmerkelijke band met de hemel en een gave en vermogen om van iedereen om haar heen te houden en goed voor hen te zijn. Haar geloof in God en op zijn beloften weerspiegelen wat president Thomas S. Monson over de tempel heeft gezegd: 'Geen offer [is] te groot, geen prijs te hoog, geen worsteling te zwaar om die zegeningen te ontvangen.'³

Mijn moeder werd haar hele leven gesterkt en gezegend door haar liefde voor de Heer en door de verbonden die ze getrouw sloot en nakwam.

De details van uw verhaal zijn ongetwijfeld anders dan die van haar. Maar de beginselen van haar leven zijn op ons allemaal van toepassing. Als dochters van God zich op de tempel en op hun heilige verbonden richten, kan God hen op persoonlijke en machtige wijze zegenen. Net zoals dat voor het voorbeeld van mijn moeder voor mij gold, zult u door uw keuze om te geloven en verbonden na te komen een rijk erfgoed van geloof nalaten aan hen die u volgen. Dus, lieve zusters, hoe krijgen wij toegang tot de macht en zegeningen van tempelverbonden? Hoe kunnen we ons nu op die zegeningen voorbereiden?

Op mijn reizen heb ik ontdekt dat er zusters van allerlei leeftijden en in allerlei omstandigheden zijn wier leven een antwoord op die vragen is.

Ik maakte kennis met Mary kort na haar achtste verjaardag. Zoals vele anderen is zij enthousiast over familiegeschiedenis. Ze heeft meer dan duizend namen voor tempelwerk klaargemaakt. Mary bereidt zich nu voor op de zegen van tempelbezoek als ze twaalf jaar wordt.

Brianna is dertien en doet graag familiegeschiedenis en tempelwerk. Ze is op de uitdaging van ouderling Neil L. Andersen ingegaan.⁴ Ze heeft honderden namen voor tempelwerk klaargemaakt en laat haar familie en vrienden met haar aan het doopwerk meedoen. Door dit heilige werk keert Brianna haar hart niet alleen tot haar aardse vaders maar ook tot haar hemelse Vader.

Hoewel Anfissa het als jongvolwassene druk heeft met werk en een opleiding, maakt ze toch tijd vrij om iedere week naar de tempel te gaan. Ze streeft ernaar openbaring te ontvangen en vindt vrede door in het huis van de Heer te dienen.

Katja, een lieve zuster in Oekraïne, heeft een diepe liefde voor de tempel. Voordat de tempel in Kiev was gebouwd, waren zij en anderen uit

haar gemeente bereid om ieder jaar zesendertig uur met de bus te reizen om de tempel in Duitsland te bezoeken. Deze toegewijde heiligen baden, bestudeerden de Schriften, zongen lofzangen en bespraken het evangelie onderweg. Katja vertelde me: 'Als we dan eindelijk bij de tempel aankwamen, waren we klaar om te ontvangen wat de Heer ons wilde geven.'

Als we alle zegeningen willen ontvangen die God ons zo royaal aanbiedt, moet ons aardse pad naar de tempel leiden. Tempels zijn een uiting van Gods liefde. Hij nodigt ons allen uit om te komen, van Hem te leren, zijn liefde te voelen en de priesterschapsverordeningen te ontvangen die nodig zijn om het eeuwige leven bij Hem te verwerven. Elk verbond wordt één voor één gesloten. Elke machtige verandering van hart is belangrijk voor de Heer. En die van u zal een enorm verschil uitmaken. Want als we naar zijn heilig huis gaan, kunnen wij gewapend zijn met zijn macht, kan zijn naam op ons rusten, zijn heerlijkheid ons omringen en kunnen zijn engelen over ons waken.⁵

Ik geef u mijn onwrikbare getuigenis dat onze liefdevolle Vader in de hemel leeft. Door zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, wordt alle hoop, elke belofte en iedere zegening van de tempel vervuld. Mogen wij het geloof hebben om op Hem en zijn verbonden te vertrouwen. Dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. David A. Bednar, 'Op eervolle wijze een naam en status behouden', *Liahona*, mei 2009, p. 98.
2. Linda K. Burton, 'Gevraagd: uw handen en uw hart om het werk te bespoedigen', *Liahona*, mei 2014, p. 123.
3. Thomas S. Monson, 'De heilige tempel: een baken voor de wereld', *Liahona*, mei 2011, p. 92.
4. Zie templechallenge.lds.org.
5. Leer en Verbonden 109:22.

Neill F. Marriott

Tweede raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

Uw licht laten schijnen

We moeten sterk in ons geloof staan en onze stem laten horen om ware leer te verkondigen.

Vanavond wil ik het met u hebben over twee belangrijke taken die we hebben: ten eerste, steeds meer evangelielicht en -waarheid tot ons nemen, en ten tweede, dat licht en die waarheid naar anderen uitstralen.

Weet u hoe belangrijk u bent? Ieder van u is — hier en nu — waardevol en essentieel in het heilsplan van onze hemelse Vader. Er is werk aan de winkel. Wij kennen de waarheid van het herstelde evangelie. Zijn we bereid die waarheid te verdedigen? We moeten ernaar leven en haar uitdragen. We moeten sterk in ons geloof staan en onze stem laten horen om ware leer te verkondigen.

In de *Liahona* van september 2014 schrijft ouderling M. Russell

Ballard: 'We hebben in toenemende mate behoefte aan de kenmerkende, invloedrijke en gelovige stemmen van vrouwen. We willen dat ze zich de leer eigen maken en begrijpen wat we geloven, zodat ze van de waarheid van alle dingen kunnen getuigen.'¹

Zusters, u versterkt mijn geloof in Jezus Christus. Van Brazilië tot Botswana heb ik uw voorbeeld gezien, uw getuigenis gehoord en uw geloof gevoeld! U heeft invloed, waar u ook gaat. De mensen om u heen voelen het — van uw familie tot de contacten in uw mobiele telefoon, en van uw vrienden op de social media tot hen die vanavond naast u zitten. Ik ben het eens met zuster Harriet Uchtdorf, die schreef: 'Als u door de manier waarop u leeft laat zien dat het evangelie een

